

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Vandaag geeft Jezus ons in het evangelie
drie gelijkenissen over het Rijk der hemelen.
En dat was nou echt een onderwerp,
waar de mensen mee bezig waren:
Het Rijk der hemelen!
Gods Koninkrijk op aarde!
Niet meer alle regeltjes en de zware belastingdruk
vanuit Rome.
Maar weer een eigen vrije samenleving.
Misschien zoals ook wij wel eens terugverlangen
naar vroeger!

En de mensen hadden gezien hoe Jezus daar
ook inderdaad een begin mee had gemaakt.
Maar de mensen vonden wel
dat Jezus dat allemaal veel te slap deed.
Ze vonden dat Jezus veel te zacht was.
Ze vonden dat Jezus veel harder moest optreden
tegen allerlei mensen
die de komst van dat Koninkrijk van God
tegenhielden.

En nu geeft Jezus deze drie gelijkenissen
om dat allemaal wat nader uit te leggen.
En zo laat Jezus in de eerste gelijkenis zien
dat er inderdaad een tegenstander is.
Maar tegelijk laat Jezus ook zien
hoe je daar mee om moet gaan.
En zo geeft Jezus deze gelijkenis als eerste:
Het Koninkrijk van God is als een boer
die goed zaad zaait.
Maar als iedereen slaapt komt de vijand van de boer
en die zaait onkruid tussen de tarwe.

Jezus heeft dus zeker wel oog
voor de vijand, de tegenstander.
Maar voor ons is dat misschien wel weer eens goed
om te horen.

We hebben dus niet alleen maar te maken
met de boodschap van het evangelie.

Maar we hebben ook te maken
met een vijand van God.

En die vijand van God is de duivel, de diabolos.

Wij willen daar liever niet te veel over horen.

Maar toch voelen we ook wel aan
dat er inderdaad op een of andere manier
een tegenstander is!

Hoe je hem ook wil noemen!

In ieder geval noemt Jezus hem hier: de diabolos

En wat zien we nu?

Het goede zaad komt op.

Maar het onkruid komt ook op.

En nu reageren de knechten in deze gelijkenis,
ineens hevig geschrokken en ontdaan:

'Heer, wilt u dat wij het onkruid er meteen gaan uithalen?'

Actie! Ingrijpen!

Maar de heer zegt:

'Nee, niet doen.

Ik ben bang dat je met het uittrekken van het onkruid
de tarwe misschien mee uittrekt.

Laat beide samen opgroeien tot de oogst.'

Wat leer ik van deze gelijkenis van Jezus?

Wel, ik denk het volgende:

Jezus laat zich niet uit het veld slaan
door het werk van de boze.

Aan de ene kant sluit Hij zijn ogen daarvoor niet.

Maar hij laat zich daardoor ook niet uit het veld slaan.

Geen paniek.

Jezus gaat rustig door met zijn werk
en laat zich niet afleiden door het onkruid,
de tegenwerking van de boze.
En Hij laat zich al helemaal niet overhalen
om nu met kracht en geweld
overhaast te werk te gaan,
met het gevaar om het goede zaad te beschadigen.
Nee, Jezus gaat rustig door.
Zelfs als ze Hem daarmee ook beschuldigen
van slapte en van zwakheid.

En zo blijft Jezus zijn blik dus gericht houden
op het uitgroeien van het goede zaad.
Hij blijft vol geloof en vertrouwen.
En pas als dat werkelijk is voltooid,
dus pas als de tijd rijp is om het goede zaad te oogsten,
pas dan zal Hij er ook voor zorgen
dat het onkruid wordt uitgetrokken
en verbrand wordt.
Dus er is bij Jezus helemaal geen sprake van slapheid of zwakheid.
Maar wel pas op het allerlaatste moment.
Op het moment dat het goede zaad rijp is voor de oogst.

Toch voelt Jezus aan dat ze het nog steeds niet echt begrijpen.
En daarom geeft Hij nog twee gelijkenissen.
Het Koninkrijk Gods is als een mosterdzaadje.
Het kleinste van alle zaadjes.
Dus weer een voorbeeld
dat Gods Koninkrijk niet komt
met veel lawaai en met veel tamtam.
Nee, heel klein en heel bescheiden.
Als een mosterdzaadje, het kleinste van alle zaden!

En de laatste vergelijking.
Het Koninkrijk Gods is als een heel klein beetje gist,
dat genoeg is om drie maten meel te gisten
Gods Koninkrijk komt niet met een explosie van kracht!
Nee, het begint heel klein.

Zo klein als een heel klein beetje gist.

Maar dat is toch voldoende
om een hele grote hoeveelheid meel te gisten.
Ik denk dat wij allemaal deze gelijkenissen van Jezus
zo af en toe weer eens opnieuw moeten horen.
Soms zouden wij ook wel eens met een botte bijl
een einde willen maken aan al het kwaad
om ons heen.
Dat ligt overigens niet echt in mijn karakter.
Ik denk dat u mij inmiddels wel een beetje kent!
Maar toch ken ik dat gevoel natuurlijk ook wel!
Maar, als je dat dus niet echt in je karakter hebt,
zou je ook wel eens ontmoedigd kunnen raken
door al het kwaad dat je soms om je heen ziet.

En soms heb je dan ook wel eens het gevoel
dat alles wat wij doen
als een druppel op een gloeiende plaat is?
Heeft ons geloof nog wel toekomst?
De kerken lopen toch steeds meer leeg.
De meeste mensen geloven toch inderdaad
nog maar nauwelijks in God.
En het lijkt er wel op
dat ze daar nog trots op zijn ook!

Daarom kregen wij deze drie gelijkenissen van Jezus.
Bemoedigingen om ons niet te veel te laten afleiden
door het onkruid dat we overal om ons heen zien opgroeien.
Maar om ons oog te blijven houden op het goede zaad.
En erop te vertrouwen dat God ook
het verwijderen van het onkruid
voor zijn rekening zal nemen.
Dus helemaal geen slapte of zwakheid.
Maar wel op Zijn tijd.
Wel op het allerlaatste moment dus!
Want God blijft altijd vol hoop oog houden
voor het opgroeien van het goede zaad!